

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
24 У 6863/17
Дана 08.02.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Гордане Богдановић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Иваном Гулан Радосављевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... број ..., чији су пуномоћници Предраг Савић, адвокат из Београда, Приморска 20 и адвокат Александар Ђурић из Београда, Димитрија Туцовића број 43/5, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 465-02-00710/2011-07 од 23.03.2017.године, уз учешће заинтересованог лица ПД РБ “Колубара” доо Лазаревац, у предмету експропријације, по одржаној усменој јавној расправи дана 07.02.2019. године, у нејавној седници већа одржаној дана 08.02.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба А.А. изјављена против закључка Одељења за имовинско-правне послове Управе градске општине Лазаревац III-05 број 465-279/2008 од 04.04.2016.године, којим је одбијен његов захтев за доношење решења о експропријацији за објекте и то: помоћни објекат димензија 8x4м, приземни; помоћни објекат – шупу, димензија 12x6+3x3м, приземну; економски објекат – сеник димензија 6x7м приземни; економски објекат – кош са тремом димензија 5x1+2x5м приземни; пољски ВЦ димензија 1,20x1,50м приземни и економски објекат -кавез за псе, димензија 7x3м приземни, на експроприсаној катастарској парцели број ... КО

У тужби поднетој Управном суду дана 29.04.2017. године, преко пуномоћника, тужилац побија законитост оспореног решења због неправилне примене закона, непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања, повреде правила поступка и прекорачења граница законских овлашћења. Указује да је нетачна тврдња туженог да се ради о бесправно подигнутим објектима, јер се ти објекти налазе на ортофото снимку који се спомиње у закључку Владе Републике Србије 05 број 465-8001/2009-3, у коме је дата сагласност да се у поступцима експропријације дозвољава подношење предлога за експропријацију свих објеката који су регистровани на ортофото снимку, независно од тога да ли су уписани у јавне књиге о евиденцији на непокретностима и правима на њима. Позива се на препоруку Заштитника грађана Републике Србије од 25.03.2011. године у вези контроле законитости и правилност рада Општинске управе ГО Лазаревац у поступцима експропријације у насељу Сматра да је том препоруком указано на потпуно присвајање јавно-правних овлашћења у поступку експропријације од стране корисника експропријације. Наводи да на овом потезу више стотина домаћинства у сеоској руралној средини нема никакве дозволе и одобрења за изградњу и да сам корисник експропријације одлучује против кога ће да се покрене инспекцијски надзор и чији ће објекти да буду исплаћени, што доводи до тога да на истом подручју једни објекти буду плаћени а други буду оспорени, иако ниједан објекат нема одобрење за изградњу, па се на тај начин прави очигледна дискриминација између грађана који се налазе у истом правном статусу. По мишљењу тужиоца, у конкретном случају се злоупотребљава положај јавног предузећа на штету грађана као економски слабије стране. Такође, сматра да је првостепени орган учинио битну повреду правила поступка, јер је о захтеву тужиоца одлучио закључком уместо решењем. Наводећи да се тужиоцу и његовој породици причињава огромна материјална штета, која се огледа у губитку права на правичну накнаду за објекте који су изграђени у складу са позитивним правним нормама, предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове поступка за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара.

У поднеску достављеном суду дана 05.06.2018. године, преко пуномоћника, тужилац истиче да није тачно да су објекти тужиоца порушени у поступку инспекцијског надзора, већ су уништени од стране корисника експропријације пре спровођења решења о рушењу. Додаје да су неспорно објекти тужиоца у правном статусу такозваних ванкњижних објеката, који нису унети у јавне евиденције о непокретностима, а околност да се ради о сеоском подручју је битна, јер исто није урбанистички регулисано све до доношења урбанистичких планова за проширење површинског копа, дакле 2006.-2007. године. Наглашава да су објекти тужиоца неспорно помоћни објекти који су служили пољопривредној производњи, изграђени су крајем деведесетих година прошлог века, вредност тих објеката на дан вештачења је износила око 1.900.000,00 динара, изграђени су на парцели тужиоца у приватној својини и у време када су грађени нису били предмет било каквог инспекцијског надзора. Наводи да се злоупотреба инспекцијског надзора од стране корисника експропријације огледа у томе што је то средство за отимање приватне имовине у поступку експропријације, против кога није било никакве делотворне правне заштите, при чему сам поступак инспекцијског надзора иницира једино и искључиво корисник експропријације. Сматра да је битно напоменути, а што је утврђено и као неспорно у овом предмету, да је корисник експропријације пре доношења закључка о спровођењу извршења од 12.03.2015. године самовољно срушио и уништио објекте тужиоца. Наводећи да је тужиоцу у току поступка експропријације на најгрубљи начин повређено уставом зајемчено

право на правично суђење, право на правни лек и једнаку правну заштиту, забрана дискриминације и право на имовину, предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење и тражи трошкове за састав поднеска у износу од 16.500,00 динара. Поднеском, достављеним суду дана 17.07.2018.године, тужилац обавештава суд да је грађевински инспектор ГО Лазаревац дана 30.05.2018.године, поступајући у извршењу пресуде Управног суда 5 У 11352/15 од 25.02.2018. године донео решење којим је обустављен поступак инспекцијског надзора за предметне објекте, које решење је доставио уз поднесак. Сматра да се овим решењем указује да је тужба основана, па тужилац предлаже да суд уважи тужбу и обавезе туженог на накнаду трошкова поступка у износу од 49.500,00 динара, за састав тужбе и два образложена поднеска, заједно са таксама по одмерању суда.

Тужени орган у одговору на тужбу истиче да тужилац није навео нове чињенице нити приложио нове доказе, осим оних који су наведени у жалби на првостепено решење и који су од стране туженог оцењени приликом доношења оспореног решења, па остаје при разлозима изнетим у оспореном решењу и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу оспорава наводе исте и истиче да је оспорено решење донето након правилно спроведеног поступка а на подлози тачно и потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену закона. Указује да је у току првостепеног поступка правилно утврђено да су објекти тужиоца бесправно изграђени, па сходно томе не постоје услови да буду предмет експропријације, јер према Закону о експропријацији предмет поступка експропријације могу бити само непокретности изграђене у складу са законским одредбама. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је дана 07.02.2019. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), у присуству пуномоћника тужиоца, адвоката Александра Ђурића, а у одсуству уредно позваног другог пуномоћника тужиоца, туженог органа и заинтересованог лица, у складу са одредбом члана 38. став 1. Закона о управним споровима.

Пуномоћник тужиоца у речи на усменој јавној расправи у свему остаје при тужби и поднесцима поднетим уз тужбу, и предлаже да суд уважи тужбу и обавезе тужени орган на накнаду трошкова за састав тужбе и два образложена поднеска, за сваки по 16.500,00 динара и за приступ на јавну расправу у износу од 18.000,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу, навода пуномоћника тужиоца на усменој јавној расправи, као и целокупних списа ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је тужилац дана 09.11.2015.године поднео захтев првостепеном органу за доношење потпуног решења о експропријацији, наводећи да је делимичним решењем о експропријацији од 25.03.2010.године експроприсана катастарска парцела број ..., власништво тужиоца, и одређено је да ће се о експропријацији објеката чији је инвеститор и власник тужилац решити накнадно,

након решења претходног питања – бесправне градње тих објеката. Решавајући по том захтеву првостепени орган је утврдио да је решењем Групе за грађевинску инспекцију Управе градске општине Лазаревац III-03 број 356-123/2012 од 20.11.2012.године наложено тужиоцу да у року од 15 дана, од дана пријема решења, под претњом принудног извршења, уклони помоћне објекте, економске објекте и пољски ВЦ, чије су површине и ближе ознаке означене у диспозитиву тог решења, а који се налазе на кп. ... КО ..., и који су изграђени без решења којим се одобрава извођење радова. Такође, утврђено је да је против овог решења тужилац изјавио жалбу, која је одбијена решењем другостепеног органа од 09.01.2013.године, а у управном спору, покренутом тужбом тужиоца ради поништаја решења од 09.01.2013.године, Управни суд је донео пресуду 20 У 1843/13 од 27.04.2015.године, којом је тужба одбијена, тако да је првостепено решење од 20.11.2012. године постало правоснажно. Закључком Одељења за инспекцијске послове Управе градске општине Лазаревац од 12.03.2015.године утврђено је да је првостепено решење од 20.11.2012.године постало извршно дана 13.12.2012.године и дозвољено је његово извршење, које је спроведено дана 25.03.2015.године. Првостепени орган је, такође, утврдио да се тужилац жалио и на делимично решење о експропријацији од 25.03.2010.године, и да је његова жалба одбијена решењем другостепеног органа од 25.10.2010.године, а које решење је потврђено пресудом Управног суда 1 У 29135/10 од 18.05.2012.године, будући да је тужба тужиоца одбијена. На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени орган је закључио да нема услова за доношење допунског решења о експропријацији, јер је правоснажним делимичним решењем у потпуности одлучено о захтеву корисника експропријације, с обзиром да су експроприсане све непокретности које по Закону о експропријацији могу бити предмет експропријације, па је на основу члана 206. Закона о општем управном поступку донео ожалбени закључак.

Решавајући по жалби тужиоца изјављеној против наведеног првостепеног закључка, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио жалбу, као неосновану, налазећи да је првостепени орган у спроведеном поступку правилно утврдио да нису испуњени услови за доношење допунског решења о експропријацији помоћних објеката тужиоца, означени по врсти, намени и површини у диспозитиву ожалбеног закључка. Ово стога што су наведени објекти тужиоца изграђени без одобрења надлежног органа, због чега је вођен инспекцијски поступак у коме је донето правоснажно решење којим је тужиоцу наложено уклањање објеката, па је основано закључивање управних органа да ти објекти нису могли бити предмет експропријације. Управни суд налази да је тужени у образложењу оспореног решења погрешно навео да је првостепени орган у поступку доношења ожалбеног закључка учинио процесни пропуст тако што је о захтеву тужиоца одлучио закључком уместо решењем, будући да се из увода првостепеног закључка види да је исти донет применом члана 206. Закона о општем управном поступку, али да то није од утицаја на законитост оспореног решења. С тим у вези, неосновани су и наводи тужбе да је првостепени орган учинио битну повреду правила поступка, јер је о захтеву тужиоца одлучио закључком уместо решењем.

Одредбом члана 206. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10) прописано је да ако орган није решењем одлучио о свим питањима која су била

предмет поступка, он може, по предлогу странке или по службеној дужности, донети посебно решење о питањима која донесеним решењем нису обухваћена (допунско решење). Ако предлог странке за доношење допунског решења буде одбијен, против закључка о томе допуштена је посебна жалба.

Имајући у виду наведену законску одредбу и околност да је првостепени орган утврдио да нису испуњени услови за доношење допунског решења, суд налази да је правилно одлучио ожалбеним закључком, уместо решењем.

Управни суд је ценио наводе тужбе којима се побија законитост оспореног решења због неправилне примене закона, непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и повреде правила поступка, па је нашао да су неосновани, јер из списка то не произлази, а тужилац уз тужбу није доставио доказе који би указивали на супротно.

Цењени су наводи тужбе којима се тужилац позива на препоруку Заштитника грађана Републике Србије и указује на неправилности спровођења поступка експропријације у насељу ..., па је Управни суд нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, јер је предмет овог управног спора доношење допунског решења о експропријацији помоћних објеката тужиоца, за које је утврђено да су изграђени без одобрења за градњу.

Управни суд је ценио и наводе тужбе да је у извршењу пресуде Управног суда 5 У 11352/15 од 25.02.2018. године донето решење којим је обустављен поступак инспекцијског надзора за предметне објекте, а које решење указује да је тужба основана, па је нашао да су неосновани. Ово стога што се из наведене пресуде суда види да је поништено решење туженог од 20.05.2015. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против закључка првостепеног органа о дозволи извршења првостепеног решења од 20.11.2012. године, којим је наложено тужиоцу уклањање спорних помоћних објеката. Као разлоге уважавања тужбе суд је навео повреду правила поступка из члана 199. став 2., у вези члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, истичући да тужилац није био у поседу парцеле од 2011. године, па није било услова за доношење решења којим се тужиоцу налаже уклањање објеката, јер је то фактички неизвршиво, а самим тим ни услова за доношење закључка о дозволи извршења, а што тужени није правилно оценио. Из решења првостепеног органа III-06 број: 356-153/2018 од 30.05.2018. године се види да се обуставља инспекцијски управни поступак, покренут ради контроле објеката на катастарској парцели број ... КО ..., инвеститора А.А. из Великих Црљана, с обзиром да су објекти инспекцијског надзора урушени или делимично срушени, па нема услова за даље вођење тог инспекцијског поступка.

Управни суд је ценио и остале наводе изнете у тужби и поднесцима уз тужбу, па је нашао да не могу довести до другачијег одлучивања о законитости оспореног решења, имајући у виду изнето чињенично и правно стање ове правне ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон

на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду његов успех у овом управном спору, па је на основу одредби чланова 67. и 74., а сходном применом члана 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 ... 55/14), одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 08.02.2019. године, 24 У 6863/17

Записничар
Ивана Гулан Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП